

BYN Eina

608/1116
el Periódico

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

17 de març del 2001

nens a la moda

Tendències infantils per a la primavera-estiu

ENTREVISTA | P. D. James

DOSSIER | Psicòlegs: quan són necessaris

SABER MÉS | Dona i mitologia

PLANTES | Dissenyar un jardí petit

00:01

00:04

00:08

00:16

PER CARMÉ RIERA © | IL·LUSTRACIÓ: TINO GATAGÁN

EM DEMANO SI A LA INVERSA...

Goyt/1116

El 19 d'aquest mes de març es compleixen dos anys de la mort de José Agustín Goytisolo.

Un accident el féu precipitar-se per la finestra de casa seva i caure al bell mig del carrer Marià Cubí, on vivia. Allà segueix vivint la seva viuda, Ton, Assumpció Carandell, envoltada dels papers del poeta, que intenta ordenar, revisar i informatitzar, amb la intenció de preparar el material per a una futura edició de les seves poesies completes, que hauran d'ocupar diversos volums. Goytisolo fou un autor prolífic, d'obra extensa, sobretot si el comparem amb algun dels seus companys de generació, com Gil de Biedma, per exemple, el repertori del qual no arriba ni tan sols al centenar de poemes.

Ton explica que els anys passats en comú, més de quaranta, van ser de lluita. De lluita amb ell i contra ell.

Amb ell perquè a esgarrapades, com li agradava especificar a José Agustín, tots dos lluitaren per un món més just, lliure i solidari. Contra ell, puntualitza, perquè l'abisme que separa homes i dones a vegades es feia insalvable i era necessari seguir un rumb distint, allunyant-se del seu costat per tal de sobreviure. Però amb ell o contra ell, Ton va lluitar sempre, i en tot moment, a favor de tots dos, com tantes altres companyes d'artistes, de pintors, músics o escriptors.

Igual que ara fa Assumpció Carandell amb José Agustín Goytisolo, Yvonne Hortet s'obstina també a perpetuar el record de Carlos Barral, a través d'una fundació ubicada a la casa familiar de Calafell, que va vendre fa uns anys a l'ajuntament d'aquest poble, amb aquesta exclusiva finalitat, que, vergonyosament, ara com ara no s'ha complert.

M'admira la voluntat d'aquestes dues dones en la preservació de l'obra dels seus marits i em pregunto si a la inversa, en una situació semblant, els viudos Goytisolo i Barral s'haurien consagrat en cos i ànima, com han fet elles, a defensar i difondre l'obra de les seves esposes escriptores. Malgrat l'afecte i l'admiració que vaig professar a ambdós no puc amagar que en tinc alguns dubtes ◀

